

"Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont".

2 Petrus 3:13

VERWACHTING. Zouden er mensen zijn zonder verwachting?

Wie wacht niet op iets of iemand? Zonder verwachting is er de stilte van de dood.

Wie leeft, verwacht. Zolang er leven is, is er hoop.

Kinderen verwachten. Jonge mensen verwachten. Ouders verwachten. Zieken verwachten.

Overall kom je "verwachting" tegen. In boek en krant. Bij de pacifist en de militairist. Bij de communist en de kapitalist. Kortom: mensen verwachten.

Is het erg, dat mensen verwachten? Neen, dat zou ik niet durven zeggen. We worden geboren met verwachting. Moeder verwacht haar kind en het kind wacht op moeder.

Een leven zonder verwachting kan de naam leven niet dragen.

De vraag is wel: Wát en Hoe verwachten we?

Er zijn zoveel verwachtingen die nooit vervuld worden. Zoveel verwachtingen worden de bodem ingeslagen.

Maar, als dan de verwachtingen worden vervuld? Ook dán knaagt de worm aan de wonderboom.

Banden breken. Blijdschap wordt verdrongen door verdriet. Gezondheid maakt plaats voor ziekte.

Schepping en schepsel zijn in barensood.

De weëen volgen kort op elkaar. O, weedom om te wenen. Barensood..en er wordt niets geboren.

Of, we kijken naar het ei en er komt een adder uit.

O doodstrijd, zonder overwinning.

Gods bergen beven, maar baren niet.

Gods bomen breken, en blijven niet.

Gods dieren zuchten, en overleven niet.

De mensen zijn bevrucht..lopen met tienduizenden te hoop, als in barensnood zijnde, en kunnen niet baren. O, jammerlijk sterfbed!

Het NIEUWE--het ANDERE---het BLIJVENDE---het VERZADIGENDE--het komt er niet uit.

Waar wachten we op? We wachten op licht, en ziet: daar is duisternis.

Wachter! Wat is er van de nacht? De wachter antwoordt: De morgenstond is gekomen, en ziet: Het is nóg nacht.

Duizenden jaren gingen voorbij. Was er iets waarvan men kon zeggen: Ziet, dat is nieuw? Neen, het was er niet. Altijd behoorde alles tot de dingen die "onder de zon" geschieden. MAAR WIJ VERWACHTEN.

Is er grond voor het verwachten van de Christen? Ja. Deze verwachting rust op de belofte van God. Wat zeg ik? Dit verwachten rust op God zelf! Verwachting van God doet verwachten nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont.

NIEUWE HEMELEN. NIEUWE AARDE. Die zullen er niet komen door onze barensnood. Zij zullen komen door God. Zijn besluit zal baren.

't Komt uit de baarmoeder van de dageraad. Twijfelmoedigheid maakt zich meester van de volken. De wereld lijkt een stervend dier. MAAR WIJ VERWACHTEN.

WIJ kunnen niet komen. WIJ kunnen niet maken. WIJ kunnen niet baren. In onszelf krachteloos. Wij WACHTEN. We wachten op HEM.

Ik blijf de HEER' verwachten. Hij heeft het beloofd. Grond? God heeft wat nieuws op de aarde geschapen! Jezus Christus, de NIEUWE MENS. Hij kwam in ons vlees en wandelde op de oude aarde onder oude mensen. Hij, de nieuwe mens, rechtvaardig, zonder zonde..tot zonde gemaakt.

Hij, God uit God en Licht uit Licht. In HEM is het oude voorbijgegaan. Een nieuwe schepping is daar.

Hoe heerlijk staat Hij op uit het nieuwe graf in de oude steenrots.

Hij, de naar God geschapene, in ware gerechtig-
heid en heiligheid.

Hij is nu bij de Vader, met eer en heerlijkheid
gekroond.

Omdat Hij VOLBRACHT heeft Gods wil, heeft Hij
ook volbracht de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.
Deze Nieuwe Mens zal hebben een nieuwe hemel en
een nieuwe aarde. Het Paradijs.

Grond? Ja! Hij is de grond van ons verwachten.

Hij is de Beloofde en de Belover.

Hij brengt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde
mee. Het oude moet verdwijnen. Al wat zondig,
dood en duister is, zal wijken.

De elementen zullen brandende versmelten.

Het duurt niet lang meer tot de tijd

van Christus aan zal breken,

en Hij in grote heerlijkheid

het oordeel uit zal spreken.

Het lachen is dat uur gedaan,

als alles zal in vuur vergaan,

naar Petrus heeft geschreven.

Dan klinken de bazuinen luid

tot aan de verste kinnen.

Dan zullen alle doden uit

hun smalle graven klimmen.

Maar die nog op de aarde gaan,

die zal de Heer' van stond af aan

tot nieuwe mensen maken.

GERECHTIGHEID zal er WONEN. Gerechtigheid zal
in de nieuwe schepping GEWOON zijn. In iedere
woning..elk hart..mond..oog en oor. Geen zonde..
geen zondaren.

GERECHTIGHEID..Alles staat weer op z'n plaats.

Daar zal geen vervloeking tegen iemand zijn.

Dan breekt muziek van snaren

aan alle kanten uit

een niet te evenaren,

een goddelijk geluid.

De engelen omringen

met heiligen tesaam

de troon van God en zingen

de glorie van het Lam.

Lof zij er eer en sterkte
de Vader en de Zoon,
de Geest om al zijn werken
zij lof van nu voortaan.

Maar wij verwachten. Wat verwacht ik? Vergeefs
verwachten we het van de bergen.
Vergeefs wachten we op het "baren" van schepping
en schepsel.

Barensnood is er..maar het kind komt niet.
God zorgde en zorgt voor het Kind - de Redder -
de Nieuwe Mens - de nieuwe hemelen en de nieuwe
aarde.

De verwachting van de goddeloze vergaat. Op een
dag of een nacht vergaan alle beraadslagingen.
Maar de Raad des Heeren bestaat tot in eeuwig-
heid. Nu verwachten we het niet meer van onze
"verwachting".

Gods besluit heeft gebaard de Nieuwe Mens.
Hij zal ook de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde
baren.

Wachten. Verwachten. Hij heeft gezegd: Ik kom.
Ziet, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aar-
de.

Heere Jezus, ach wat duurt het lang
tot aan die dag der dagen.
Zie ons op aarde klein en bang,
bezocht door duizend plagen.
Kom Rechter in Uw majesteit
in Uw genade, kom, bevrijd
ons van het kwade. Amen.

Doch deze ene zaak zij u niet onbekend, gelief-
den, dat één dag bij de Heere is als duizend ja-
ren, en duizend jaren als één dag (Petrus).
En Johannes, een vriend van Petrus, schrijft:
En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde;
want de eerste hemel, en de eerste aarde was
voorbijgegaan, en de zee was niet meer.

Spotters smalen: Waar is de belofte van Zijn
toekomst? Want van de dag dat de vaderen ont-

slapen zijn, blijven alle dingen alzo gelijk
van het begin der schepping...
Kan de Heere zijn belofte vergeten? Kan Hij zijn
Sion vergeten?

Zoudt ge:

Weggaan? Waarheen? Weer in de nacht gaan zwerven
en altijd honger lijden, liefde derven
en dood-gaan zonder één me de ogen sluit?

Neen, liever rusten aan zijn deur, gelaten,
en treedt Hij eerstdaags toch Zijn tempel uit,
dien Hij eerst vindt, zal Hij eerst binnen laten.

Ik blijf de Heer' verwachten;
mijn ziel wacht ongestoord;
Er zal verlossing komen;
Zijn goedheid is zeer groot.

Hebt goede moed! Hij heeft de wereld overwonnen.
HIJ komt.

D.C.O.

oo00oo